

PASTORAAL WOORD

Een levende gemeenschap

Lieve parochianen, we mogen blij en dankbaar zijn dat onze Vieringen vanaf 5 juli opnieuw gestart mochten worden.

Van verschillende parochianen hoorde ik dat ze heel tevreden zijn met de nieuwe aangepaste wijzen van vieren in deze corona-tijd, opgezet door de Pastoraatsgroep met muzikale ondersteuning van Cantores uit de Koren.

De wekelijkse extra Nieuwsbrieven boden veel actuele informatie en bemoediging.

Wij weten allemaal, dat het covid19-virus helemaal nog niet weg is uit onze wereld. Daarom heeft onze regering ons steeds opnieuw gewaarschuwd om de coronaregels serieus te nemen.

Daarvoor bidden en werken wij samen als een levende gemeenschap.

In de afgelopen tijd vroeg men mij naar het doel van ons kerk-gemeenschapsleven: wat voor soort gemeenschap willen we worden in de toekomst?

Het antwoord is met name: we willen een levende gemeenschap worden die de *eenheid* en *vrede* bewaart, waarin wij allen *gelijkwaardig* zijn en dus *zonder discriminatie* en racisme.

Hierover hebben Jason Watkin en Santa Jaddoe uit de Driestromen-gemeenschap en namens het pastoraal team een open brief geschreven. Deze brief staat sinds 9 juli op de website van onze kerk.

Ons geloof heeft ons geleerd, dat elk mens een kind van God is. In zijn ogen zijn we gelijkwaardig. Met dezelfde liefde houdt Hij van ons allemaal. Hij heeft ons kleurrijk geschapen. Dat is de wil van God zelf.

Wij willen ook een levende gemeenschap van gebed worden.

Het gebed is de taal van de christelijke gemeenschap, schrijft Henri Nouwen in zijn boek 'Open uw hart, de weg naar onszelf, de anderen en God.'

In het gebed wordt de aard van onze gemeenschap zichtbaar. Dit, omdat wij onszelf in het gebed richten tot Degene die de gemeenschap vormt. Wij bidden niet tot elkaar, maar we bidden samen tot God die ons roept en een nieuw volk van ons maakt.

Bidden is niet zomaar een van de vele activiteiten van de gemeenschap. Het is de essentie van de gemeenschap zelf.

Verder willen we een levende gemeenschap van diaconie worden. De diaconie in onze Clara en Franciscus: C&F-parochie is heel belangrijk. Zonder diaconie geen kerk. Een kerk die niet dienstbaar is, dient tot niets zeggen sommigen. Daarom heeft het kerkbestuur van onze C&F-parochie projecten zoals: Kiemkracht, Hangmannen en Voedselbank altijd van harte ondersteund. We zullen nader bezien, of wij hier nog meer in kunnen betekenen.

Vanwege het covid19-virus kunnen we onze doordeweekse activiteiten nog niet voluit realiseren zoals o.a.: koorrepetitie, koffieochtend, koffiemiddag, filmavond, liturgie-parochiemiddag, geloofsgespreksgroep, de jonge ouders-groep, enz. Niettemin zijn en blijven we geroepen een levende gemeenschap te zijn!

Van 15 maart tot 28 juni konden we geen Vieringen houden, maar stond op zondagmorgen de Kerk wel open voor gebed, meditatie, een kaarsje, luisteren naar muziek. Telkens kwamen er zo'n 30 mensen. Hoe we hiermee doorgaan op een andere dag wordt besloten na de zomervakantie.

Op zondag 6 september zal dan in een mooie Viering de Opening van het nieuwe kerkelijk seizoen 2020-2021 centraal staan. Erika van Hove hervat die zondag de maandelijkse Kindernevendienst.

Op 30 augustus wordt de uitgestelde 3de Psalmen-themaviering gehouden.

Op 27 september, 4 en 11 oktober zal in 3 vieringen het Thema 'Hoop' centraal staan. Dit alles staat in het teken van een levende gemeenschap. Wij allen zijn die levende gemeenschap van Jezus.

Pastor Marianus Jehandut, SVD.

*Mogd hebben om te streven naar iets beters
geeft **hoop** in tijden van uitzichtloosheid*

THEMAVIERINGEN "HOOP"

Zoals bekend worden in de Martelaren van Gorcum in de vastentijd al jaren een aantal gastsprekers uitgenodigd over een bepaald thema. In 2020 was dat thema "Psalmen", maar door corona kan de laatste gastspreker, Gerard Swüste, pas op 30 augustus zijn overweging in de Hofkerk houden.

Omdat de gastspreker-cyclus dit jaar niet helemaal uit de verf gekomen is, leek het de pastoraatsgroep een goed plan om ook in het najaar een tweetal gastsprekers uit te nodigen en wel over het thema "hoop". Voorwaar een mooi thema, nu we hopelijk het ergste met corona gehad hebben...

Er zijn drie vieringen gepland over dit thema. De opening vindt plaats op 27 september: een inleidende eucharistieviering, waarin pastor Marianus zal voorgaan en Jubilemus Domino zal zingen*.

De week daarna, op 4 oktober spreekt Cees Tromp in een viering waarin Frans Woortmeijer voorgaat en Meerklank zingt. Cees Tromp is voor veel parochianen een goede bekende. Hij was een vriend van Jan Zwart en is in de tijd van Jan Zwart en Piet de Reus regelmatig bij ons voorgegaan.

Tenslotte is het op 11 oktober de beurt aan Emma Pleeging, die samen met Frank de Haas de viering verzorgt, waarbij de LWM zal zingen. Emma heeft Liberal Arts and Sciences gestudeerd aan de Universiteit Utrecht. Ze is gespecialiseerd in culturele antropologie en doet onderzoek rond het thema "hoop". We hopen veel parochianen rond dit mooie thema te mogen verwelkomen!

* Indien bij deze vieringen koorzang nog niet is toegestaan zullen de koren uiteraard vervangen worden door cantores

Frans Woortmeijer/Frank de Haas

VAN DE VOORZITTER

Terwijl de zomer nog in volle gang is, worden voorbereidingen getroffen voor de opening van het nieuwe kerkseizoen op 6 september a.s.

Normaliter is de zomer een tijd van rust en bezinning. Voor een aantal van de vrijwilligers is dat deze keer niet het geval geweest,

want er moest flink wat werk verricht worden om de vieringen volgens de coronarichtlijnen van het Bisdom te laten plaats vinden.

Alles moest worden aangepast: de ontvangst, de zitplaatsen, uitreiking van de communie, de boekjes, de zang en muziek, het koffieschenken, de toiletten etc etc. Het is uiteindelijk allemaal gelukt om de vieringen zo in te richten dat mensen veilig kunnen deelnemen zonder angst voor besmetting.

Namens iedereen wil ik de koster, de pastoraatsgroep, het koffie-team, de voorzangers, de boekjesmakers en alle anderen van harte dank zeggen voor hun bijzondere inzet.

Ook wil ik Beheer bedanken dat de verhuur van de ruimtes met grote inzet weer voor elkaar heeft gekregen. Niettemin stevenen we dit jaar waarschijnlijk af op een verlies, als we de collectes en kerkbalans niet op peil weten te houden. Mocht u in de situatie verkeren dat u niet naar de kerk kan, weet dat uw bijdrage node gemist kan worden.

Ondanks alle beperkingen mogen we ons verheugen dat de vieringen sinds 1 juli redelijk goed bezocht worden. Het is duidelijk dat het samen vieren een belangrijk onderdeel is van ons gemeenschap-zijn. Wij beseffen daarbij terdege dat de parochie groter is dan de mensen die naar de kerk komen. Om deze "onzichtbare" groep parochianen te bereiken bieden wij sinds kort de mogelijkheid om onze zondagdiensten via het internet te volgen.

Mocht u dit ook willen en niet weten hoe dat werkt, laat het ons (bestuur/pastoraatsgroep) weten, dan helpen wij u op weg.

Vooruitblikkend kan ik u melden dat we, met in achtneming van alle beperkingen, een seizoen van inspiratie tegemoet gaan met het vieringen- en activiteitenprogramma van de pastoraatsgroep. Iedereen die hieraan wil bijdragen of meedoen is van harte welkom om zich aan te melden. Wij hebben het geluk dat we beschikken over voldoende ruimtes om veilig in kleiner gezelschap activiteiten te organiseren.

Wat de huidige crisis ons geleerd heeft, is dat we digitaal en per telefoon contact kunnen en moeten houden. Echter af en toe is het goed en belangrijk om de ander weer te zien. Weet dat we als parochie de luxe van een groot kerkgebouw (en een tuin) hebben om bij elkaar te komen. Wij hopen dan ook dat u van deze gelegenheid gebruik maakt om dit komend kerkseizoen weer met ons mee te doen.

Hartelijke groet, Arthur Anderegg

HULP AAN BEIRUT IN LIBANON

Op 4 augustus ontplofte in de haven van de Libanese hoofdstad Beirut 2.750 ton opgeslagen ammonium-nitraat. De explosies waren verschrikkelijk.

Er zijn vele slachtoffers: doden en gewonden. Duizenden huizen zijn kapot. Zeer veel mensen zijn dakloos en getraumatiseerd. Het geld was al 80%-90% in waarde gedaald. De coronacrisis is er groot. De ziekenhuizen, die nu ook getroffen zijn door de explosies, kunnen alles nauwelijks aan.

De regering is corrupt en trad na felle demonstraties direct op 10 augustus af. De solidariteit onder de burgers is groot.

Men wil voorkomen dat er weer – zoals van 1975-1989 – een burgeroorlog uitbreekt.

Minister Sigrid Kaag werkte eerder 2013-2017 namens de VN in Syrië en Libanon. Zij onderhield met het oog op de vrede goede relaties met alle religieuze leiders: van moslims (60%) en van christenen (40%) in Libanon.

Naar schattingen wonen er ruim 6 miljoen mensen in Libanon. Er verblijven door de oorlog in Syrië zo'n 1½ miljoen vluchtelingen.

Wij als parochie hebben sinds december 2016 contact met het vluchtelingenkamp 'Bukra Ahla'.

Ari van Buuren ging toen op bezoek in Libanon en was gevraagd er een naaimachine te bezorgen. Sindsdien steunen we de school van Bukra Ahla, waarvoor we elk jaar een sponsorloop houden. We zouden die dit jaar op 18 april gehouden hebben, maar door de coronacrisis kon dat niet doorgaan. 'Bukra Ahla' is gespaard gebleven: het ligt niet in het rampgebied.

Meteen is er op zondag 9 augustus in onze kerk een collecte voor hulp aan Beirut gehouden. De IPCI-Watergraafsmeer verklaarde zich bereid om te cofinancieren!

De stand op 10 augustus was € 2.337,-

Giften blijven welkom.

U kunt een gift of donatie overmaken op de bankrekening van het Kerkbestuur o.v.v. Hulp Beirut.

LAUDATO SI-MIDDAG IN URBANUS

De nieuwste Saamhorig, die gelijk met deze aflevering van Hofnieuws verschijnt, staat in het teken van het eerste lustrum van de gedenkwaardige encycliek van Paus Franciscus, Laudato sí.

Deze encycliek gaat over hoe wij omgaan – maar vooral hoe wij *zouden moeten* omgaan – met de natuur.

Saamhorig bevat een aantal lezenswaardige artikelen over dit onderwerp, die ik u van harte aanbeveel!

Saamhorig redacteur Gerard Moorman heeft tijdens de voorbereiding het initiatief genomen om “5 jaar Laudato sí” niet alleen te gedenken met een themanummer, maar ook met een themamiddag, bestemd voor alle parochianen van het samenwerkingsverband Clara & Franciscus.

Deze themamiddag zal plaatsvinden in de tuin van de **H. Urbanus, Rijksstraatweg te Duivendrecht** en wel op **zaterdagmiddag 12 september 2020 van 13.30 tot 17.00 uur**.

Tijdens deze themamiddag vinden workshops, een scheppingsviering, en na afloop voor wie wil een barbecue plaats. Aanmelden is verplicht. U kunt dit doen via **abgparochie@gmail.com** onder vermelding van naam, adres en telefoonnummer.

Deelname is gratis, een vrijwillige bijdrage wordt op prijs gesteld.
De organisatie is in handen van Kiemkracht, Jeannette Noëlhuis en
vrijwilligers Clara & Franciscusparochie.

Voel u uitgenodigd. U bent van harte welkom!

Frans Woortmeijer

DE ICOON VAN DE HEILIGEN DER LAGE LANDEN

Iconen kennen we uit de Griekse en de Oosterse orthodoxie.
Buiten de beroemde afbeeldingen van Christus en de Moeder Gods
(Maria) worden veelal heiligen afgebeeld die ons in het westen
volstrekt onbekend zijn.

Toch wordt wel eens vergeten dat de Rooms Katholieke- en de
Oosters- Orthodoxe kerken tot het Grote Schisma van 1054 één kerk
waren en dus tot die datum alle heiligen deelden. Het is dus be-
grijpelijk dat de in Nederland wonende orthodoxe Christenen (en dat
worden er steeds meer) op een gegeven moment prijs gingen stellen
op de iconische afbeelding van Nederlandse heiligen van vóór 1054,
heiligen dus, die zij deelden met de Rooms Katholieken.

Deze wens werd een aantal jaren geleden concreet gemaakt door
zowel de Russisch Orthodoxe Nicolaasparochie in Amsterdam als het
Orthodoxe klooster in Asten. Beide benaderden de beroemde
Russische iconenschilderes Natalja Ermakova met een verzoek om
met voorstellen te komen over een icoon van de Heiligen der Lage
Landen.

Voor zij deze beide opdrachten kon gaan uitvoeren was een hele
studie vereist. Normaal worden Russische iconen geschilderd in de
traditionele byzantijnse stijl waarin de heiligen Griekse gezichten
hebben en mooie gewaden dragen. De Nederlandse heiligen uit de
eerste eeuwen leidden echter een zwervend bestaan en droegen
eenvoudige kleding. Er werd dus gezocht naar afbeeldingen van
kleding en gezichten uit die tijd en de Russische schilderes moest er
op oefenen om heiligen met “West-Europese gezichten” te schil-
deren.

Natuurlijk moest daarna een selectie worden gemaakt van de heiligen
die zij zou schilderen. Voor de Amsterdamse icoon werden er
tenslotte 15 uitgekozen.

Samen met de geestelijkheid van de Nicolaasparochie stelde zij de compositie vast: Bovenaan de icoon de zegenende Christus en daaronder de Heiligen der Lage Landen.

In het midden staat een kerk die met haar lichte gewelven doet denken aan de huidige Nicolaaskerk. Op het altaar brengt Christus zichzelf tot offer voor ons. Het altaar is gebouwd op het bloed van de martelaren en daarom is op deze icoon onder het altaar een groep martelaren geschilderd met op de voorgrond de martelaressen Cunera en Dymphna.

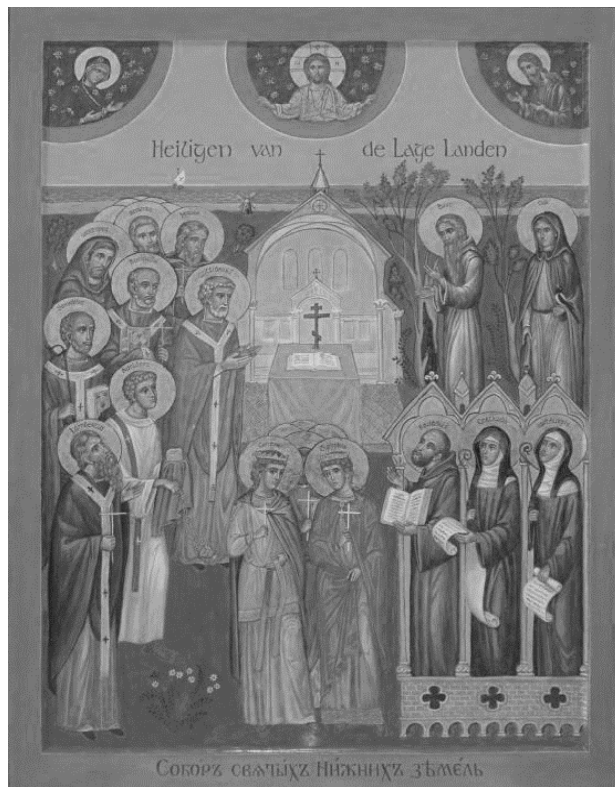
Bij het altaar staan bisschoppen en priesters, van wie Willibrord, Bonifatius en Servaas de belangrijkste zijn.

In de rechter benedenhoek is een symbolisch klooster afgebeeld, waarin de heilige Radboud, Walburgis en Geertrudis, die om hun geleerdheid bekend stonden, zijn afgebeeld.

Rechtsboven zijn tussen de bomen de kluizenaars Bavo en Oda afgebeeld. Beiden waren in hun jeugd rijk maar kozen voor armoede in dienst van Christus.

Voor de afbeelding van de gezichten van de heiligen is zoveel mogelijk gebruik gemaakt van bestaande afbeeldingen; maar omdat die vaak pas eeuwen na de dood van de betrokken heilige gemaakt zijn, is het niet zeker of deze weergaven ook waarheidsgetrouw zijn.

Ook de kleding waarin de heiligen worden afgebeeld is ontleend aan tekeningen in oude boeken en handschriften.

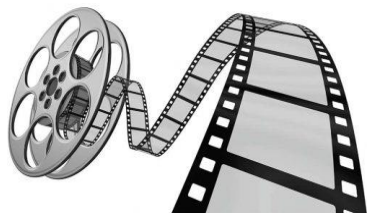

De icoonschilderes Natalja Ermakova is geboren in Moskou en voorzag in haar levensonderhoud als technisch programmeur. Op haar 40^e heeft ze zich en haar kinderen laten dopen en op dat moment leerde zij pas de wereld van iconen kennen. Als technisch tekenaar vond zij het een uitdaging ook dat ambacht te beheersen. Toen na de val van het communisme de godsdienst in Rusland weer opleefde ontstond er een geweldige vraag naar nieuwe iconen, waaraan Natalja haar aandeel leverde. Sinds 1991 heeft ze van iconen schilderen haar beroep gemaakt en werkt ze vanuit het Donskoi klooster in Moskou.

Frans Woortmeijer

(Bij dit artikel is dankbaar gebruik gemaakt van een interview met Natalja Ermakova door Annet Crouwel in "Nicolaas in de Jordaan" uit februari 2011)

FILMAVONDEN WEDEROM UITGESTELD

Helaas hebben wij als Hof der Verbeelding moeten besluiten om onze filmavonden wederom op te schorten. In deze coronatijd, waarin een tweede ziektegolf zeer aannemelijk is, willen wij voorzichtig zijn. Wij hopen op uw begrip en wensen u allen veel sterkte.

René van Eunen, Ari van Buuren,
Liesbeth Wijkhuizen en Ben Steggerda

DANK DANK DANK

Hierbij willen wij onze dank uit brengen voor onze 65-jarige huwelijks-mis. Het was een geslaagde viering. ondanks de beperking.

Onze dank gaat uit naar de belangstellenden en met name, Ari van Buuren en Pater B. Wooning, de zangers en de organiste.

De kerk was ook mooi versiert.

Theo en Rietje Feijen

NIEUWE WEBSITE MARTELAREN VAN GORCUM

Op het moment dat ik dit stukje schrijf (maandag, 10 augustus, dag van de deadline voor de kopij) zit ik met smart te wachten op de “landing” van onze nieuwe website.

De nieuwe website is klaar, alleen moet hij nog overgezet worden van de server van de bouwers op hofkerk.amsterdam. En daar komt meer bij kijken dan ik gedacht had! Eerst zou het 24 uur duren, toen 36 en nu wordt over vijf tot zeven dagen gepraat....

Hoe het zij, ik hoop dat als u dit stukje leest, de nieuwe website in volle glorie actief is.

Misschien vraagt u zich af, wat er mankeerde aan de oude en het antwoord is: niets. Maar de oude website begon “kuren” te vertonen aan de binnenkant, problemen die ik als webmaster niet langer kon oplossen. Omdat het gevaar bestond dat de website er van het ene op het andere moment mee op zou houden, hebben we in overleg met het locatiebestuur besloten een nieuwe, professionele website te laten vervaardigen door het ontwerpbureau “Webheld”, gespecialiseerd in het bouwen van websites voor kerken.

We hopen dat het resultaat aan uw verwachtingen beantwoord. We zijn er van overtuigd dat iedereen snel aan de nieuwe indeling zal wennen. Mocht u suggesties hebben voor verbetering, aarzel dan niet die aan ons door te geven.

Mede namens Tim Stok, *budgethouder locatie bestuur*
Frans Woortmeijer, *webmaster*

KINDER PASTORAAT

Het is een tijd geleden sinds we met alle activiteiten voor kinderen moesten stoppen, zoals de kindernevendienst, het PeeBee kinderkoor en het voorbereiden voor de Eerste Communie. Maar wij beginnen langzaam weer alles op te pakken. Gelukkig mogen we weer kindernevendienst houden vanaf september.

Dus vanaf **6 september** hebben we een kindernevendienst op **elke eerste zondag van de maand**.

En zodra het mag gaat het PeeBee kinderkoor weer beginnen met de repetities.

Het kinderkoor van Sint Petrus Banden (Diemen) zingt nu ook in onze parochie. Alle kinderen zijn van harte welkom!

Het PeeBee-koor is een gezellig kinderkerkkoor voor jongens en meisjes van 7 tot en met 13 jaar. Het koor bestaat al sinds 1980 en heeft inmiddels vele mooie en leuke, speciaal voor kinderen geschreven, misliedjes verzameld.

Het koor staat onder leiding van Marlies Zutt (dirigente) en Joost van Westing (pianist). Het PeeBee-koor repeteert iedere week op maandagavond van half 7 tot half 8 in de kerk van de Sint Petrus' Banden parochie in Diemen en zingt vrijwel iedere maand tijdens de gezinsviering. Ook zingt het koor bij bijzondere vieringen zoals de Communieviering, Palmzondag en Kerst, en doet het vaak mee aan projecten rondom bijvoorbeeld de Advent of de Vastentijd.

Naast het zingen worden er soms ook leuke dingen met elkaar georganiseerd, zoals een uitgaansdagje naar een korenfestival of een tuinfeestje.

Heb je interesse? Voor vragen kun je contact opnemen met Marlies (06-34380429).

Helaas gaat de vierde editie van ons tuinfeest niet door in september, maar misschien later dit jaar of in het voorjaar, als het weer veilig is voor iedereen. En als u ideeën hebt of als vrijwilliger wilt helpen om te zorgen dat wij met zijn allen een veilig (tuin)feest kunnen organiseren of andere kinderenactiviteiten, neem dan a.u.b. contact op met Erika van Hove: erika.vanhove@icloud.com

Namens het kinderpastoraat,
Erika van Hove

SUZANNE

Kent u het liedje 'Suzanne' van Herman van Veen uit 1969? Oorspronkelijk is het een gedicht van Leonard Cohen uit 1966. 'Suzanne' gaat over danseres Suzanne Verdal. "Suzanne is half-crazy" zingt Cohen. Ze houdt van tweedehands kleren van het Leger des Heils. En ze geeft hem thee en sinaasappels uit China. Hij wil met Suzanne wel naar de overkant van de St. Lawrence rivier.

Tussen twee liedjes over haar zingt Cohen opeens over Jezus. Liefde en Geloof hebben met elkaar te maken! Dat zoeken wij toch ook telkens hier in de kerk?!...

Cohen's lied is bekend in een vrije bewerking van Rob Chrispijn, gezongen door Herman van Veen.

Dit is hun tekst:

*En Jezus was een visser,
die het water zo vertrouwde,
dat Hij zomaar over zee liep,
omdat Hij had leren houden
van de golven en de branding,
waarin niemand kan verdrinken,
Hij zei: ' Als men blijft geloven,
kan de zwaarste steen niet zinken'.
Maar de hemel ging pas open,
toen Zijn lichaam was gebroken
en hoe Hij heeft geleden,
dat weet alleen die Visser aan 't kruis
en je wilt wel met Hem meegaan,
samen naar de overkant
en je moet Hem wel vertrouwen,
want Hij houdt al jouw gedachten in Zijn hand.*

IN MEMORIAM

Ingeborg de Moor Christoffer

Ingeborg werd 9 september 1927 geboren. Zij overleed 3 juli 2020, en is bijna 93 jaar geworden. Ik kende haar o.a. van de Filmclub. Haar man overleed langer geleden; kinderen hadden ze niet. Op het laatst verdwaalde haar geest in de tijd. Namens de parochie bezocht Marc Pouw haar trouw. Haar crematie vond in kleine kring plaats. Hieronder gedenken Minke Veenboer en Lidy Knol haar.

AvB

Minke Veenboer

Ingeborg leerde ik kennen toen er nog Ochtendgebed in de Doopkapel was. Jan Vroklage, Jos Poutré, Natie Mook Ottica, de heer Pels, Rie Brandt, Ingeborg en Marian kwamen regelmatig. Daarna dronken we koffie in de pastorie.

Ingeborg nodigde ik uit voor de koffie-ochtend. Dat wilde zij graag; samen met Natie kwam ze iedere maand. Ingeborg was slechtiende, maar dat weerhield haar niet te doen wat ze graag wilde. Met haar humor had ze de lachers op haar hand. Als Ingeborg begon met pianospelen hield iedereen zich stil om te luisteren.

Vele jaren kon ze komen. Maar haar gezondheid begon af te nemen. Op haar woning – 3 hoog op de hoek Middenweg/Linnaeushof – ging het helaas niet meer. Ingeborg verhuisde naar het dr. Sarphatihuis, afdeling Kattenburg.

Omdat mijn broer ook in het Sarphatihuis woonde, sprak ik af met de zorg, dat Ingeborg met de RMC naar de koffie-ochtend in de pastorie kon komen. Na afloop reed ik samen met haar terug naar het Sarphatihuis. Wat genoot Ingeborg als ze weer in de pastorie kwam! Met open armen werd ze binnengehaald.

Maar ook in het Sarphatihuis kon ze haar hart ophalen. Op haar kamer stond een piano: zo genoot de afdeling van haar pianospel. In het Atrium speelde zij menig keertje op de vleugel.

Dinsdagochtend was er het zanguurtje. Een grote groep mensen zong uitbundig allerlei oude liedjes. Tijdens de pauze speelde Ingeborg op de vleugel.

Muziek bepaalde haar leven en gaf zin aan haar leven. Ingeborg wordt gemist. Niet alleen door haar pianospel maar zeker als persoon, integer, bescheiden en vol humor.

Lieve Ingeborg, rust in vrede.

Lidy Knol

Ingeborg was ook graag gezien bij het Senioren Café. Vaak kwam ze vroeg, als er nog niemand was en bood ze aan even te 'controleren of de vleugel wel goed gestemd was'. Dan speelde ze een kwartiertje prachtig piano. De andere bezoekers vroegen Ingeborg vaak nog even wat te spelen.

Ingeborg was in voor een grap, maar vertelde ons ook wel over haar verdriet over haar overleden man. Toen het slechter met haar ging belden we haar telkens op, voordat het Senioren Café begon. Later gingen we haar ophalen en thuis brengen. Eens konden we geen contact met Ingeborg krijgen. De deur werd niet open gedaan.

Uiteindelijk bleek ze in het ziekenhuis terecht gekomen.

In het Sarphatihuis kwamen bezoekers en vrijwilligers van het Senioren Café regelmatig bij Ingeborg. Anneke, een van onze bezoekers, stimuleerde iedereen om haar een verjaardagkaartje te sturen: het waren er vele! Soms haalden we haar op voor een middagje, bustocht of ander uitstapje. Ingeborg genoot daar zichtbaar van. We zullen Ingeborg missen.

Jan Vijverberg

Pater Jan Vijverberg, o.p., is geboren in 1937. Hij deed in 1959 zijn professie in de Orde van de Predikheren. In 1965 werd hij tot priester gewijd. Hij werkte als Dominicaan in de toenmalige Nederlandse Antillen, eerst in Curaçao, later Aruba en later terug naar Curaçao. In 2001 keerde hij terug naar Rotterdam. Na enige tijd ging hij in het Dominicaner klooster in Voorschoten wonen. Daar overleed hij na een ziekbed op 16 juni 2020.

In de jaren 2008 tot 2011 was pater Jan een regelmatige gast in de parochiekerk van de HH Martelaren van Gorcum in Amsterdam. Hij was de voorganger van de Parokia Santa Ana, die in de Hofkerk de vieringen hield. Jan deed af en toe mee met een viering in de Martelaren zelf.

Zo ging hij voor tijdens de eerste viering van de Martelaren parochie na een brand in de Hofkerk op 2 mei 2008. Jan ging voor in de Bron, onze goede buur aan de Middenweg. De Protestanten ontvingen onze parochie gastvrij. Vanwege de brand kon de Hofkerk enkele maanden niet gebruikt worden. Deze eerste viering begon als een Protestantse viering onder leiding van de dominee. Jan nam tijdens deze viering het stokje over en de Protestantse viering werd geleidelijk een Roomse. Jan deed iets unieks. De Eucharistie werd gevierd en alle kerkgangers protestants en katholiek gingen ter

communie. Hij deed wat de mensen wilden en hij deed dat met volle overgave. Hij betekende veel voor onze parochie in die moeilijke tijd. Jan ging normaliter iedere 14 dagen voor als voorganger van de Parokia Santa Ana, een Antilaans-Arubaanse parochiegemeenschap. Alle dank aan Jan, een man die één was met zijn parochianen, niet beperkt door allerlei eisen van de bisschoppen. JWN

DE FAMILIE CORDAID

Wie, wat is Cordaid?

Zoals in het bedrijfsleven, zoeken ook charitatieve organisaties naar wegen om de kosten te drukken en slagvaardiger te kunnen opereren. Vormen van samenwerking of zelfs gehele fusies zijn aan de orde van de dag.

Om dezelfde redenen zijn in 2000 drie grote organisaties tot één organisatie gefuseerd onder de naam Cordaid, te weten: Memisa, Mensen in Nood en Vastenactie. Later zijn daar Kinderstem, Bond zonder Naam en Cordaid Microkrediet bijgekomen. Omdat de individuele familieleden u wellicht nog niet zo bekend zijn, worden ze hieronder aan u voorgesteld.

Cordaid Memisa staat voor de opbouw van structurele gezondheidszorg

Cordaid Mensen in Nood voor noodhulp en wederopbouw

Cordaid Kinderstem richt zich op hulp aan kinderen in sloppenwijken

Cordaid Bond Zonder Naam wil naastenliefde en solidariteit in Nederland bevorderen

Cordaid Microkrediet verstrekt kredieten aan kleine ondernemers in ontwikkelingslanden

Cordaid Vastenactie steunt kleinschalige, concrete projecten gericht op structurele armoedebestrijding

Katholieke traditie

Deze organisaties hadden een lange katholieke traditie, teruggaand tot het begin van de vorige eeuw. Zij werkten vanuit de evangelische opdracht van solidariteit met mensen die om welke reden dan ook hulp nodig hadden. Gesteund door brede lagen van de Nederlandse bevolking konden zij het werk van de honderden Nederlandse ordes en congregaties van priesters, zusters, broeders en vrijwilligers bij-

staan in hun zorg voor de mens. In die traditie staat Cordaid nog altijd.

Van missionarissen naar lokale partnerorganisaties

De afgelopen twintig jaar steunde Cordaid steeds meer ontwikkelingsorganisaties. Ook organisaties die niet meer direct met missionarissen verbonden waren. De omstandigheden zijn veranderd. Het aantal Nederlandse missionarissen neemt in snel tempo af. Het evangelie en de daarop gebaseerde katholieke sociale leer is en blijft echter de inspiratie van Cordaid. De missionarissen hebben het werk in veel gevallen overgedragen aan lokale organisaties in de ontwikkelingslanden. Zij geven nu steun aan de armen en dragen bij aan de opbouw van maatschappelijke organisaties. Cordaid werkt samen met meer dan duizend lokale organisaties wereldwijd.

HOOP

Je kunt je stem verliezen
en al wat is beloofd
Je kunt ontslagen worden
van vrijheid zelfs beroofd

Je kunt je hart verliezen
de macht over het stuur
Je fiets opnieuw gestolen
je huis verteerd door vuur

Je cluppie kan verliezen
je jas die ene knoop
Als je de moed maar
nooit verliest
Dan gloort er
altijd hoop

LITURGIEKALENDER

zondag 30 augustus 10.30 uur	Woord- en Communieviering Psalmenviering F. de Haas en G. Swüste	m.m.v. cantores
zondag 6 september 10.30 uur [kindernevendienst]	Eucharistieviering Opening nieuw seizoen M. Jehandut en A. v. Buuren	m.m.v. cantores
zondag 13 september 10.30 uur	Woord- en Communieviering F. Woortmeijer en mw. J de Bruin	m.m.v. cantores
zondag 20 september 10.30 uur	Woord- en Communieviering in het teken van de Vredesweek A. van Buuren	m.m.v. cantores
zondag 27 september 10.30 uur	Eucharistieviering Themaviering 1 - Hoop M. Jehandut en mw. J. de Bruin	m.m.v. cantores
zondag 4 oktober 10.30 uur [kindernevendienst]	Woord- en Communieviering Themaviering 2 - Hoop F. Woortmeijer Gast spreker Cees Tromp	m.m.v. cantores
zondag 11 oktober 10.30 uur	Woord- en Communieviering Themaviering 3 - Hoop F. de Haas Gast spreker mw. Emma Pleeging	m.m.v. cantores
zondag 18 oktober 10.30 uur	Eucharistieviering M. Jehandut	m.m.v. cantores

*Alle genoemde tijden en voorgangers zijn onder voorbehoud,
er kunnen nog wijzigingen plaatsvinden.
Raadpleeg a.u.b. de website van de parochie voor de laatste info.*